

การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์
37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
THE EVALUATION OF THE ASSISTANCE AND THE STUDENT CARE
SYSTEM PROJECT IN RAJAPRAJANUGROH 37 SCHOOL,
KRABI SPECIAL EDUCATION BUREAU

¹นิริวดี บุรณ์เจริญ, ²วีระยุทธ ชาทะกาญจน์ และ ³รัฐพร กลิ่นมาลี
¹Nitivadee Boonjaroen, ²Werayut Chatakan and ³Rattaporn Klinmalee

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, ประเทศไทย
Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

¹6555701049@nstru.ac.th

Received: June 29, 2024; **Revised:** July 25, 2024; **Accepted:** August 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อประเมินปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 2) เพื่อประเมินกระบวนการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 3) เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37

¹นักศึกษา, หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

²รองศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

³ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อได้พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมาเป็นด้านผลผลิตของโครงการ และด้านกระบวนการดำเนินโครงการ ตามลำดับ

คำสำคัญ : การประเมินโครงการ; ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

Research on The Evaluation of The Assistance and Student Care System Project in Rajaprajanugroh 37 School Krabi Special Education Bureau The researcher has carried out the research objectives as follows: 1) To evaluate the basic environmental factors of the student care and assistance system project at Rajaprajanugroh 37 School Krabi Special Education Bureau 2) To evaluate the process of implementing the Student Care and Support System Project at Rajaprajanugroh 37 School Krabi Special Education Bureau 3) To evaluate the results of the student care and support system project at Rajaprajanugroh 37 School Krabi Special Education Bureau. The research results found that. Opinions of administrators, teachers, and educational committees student parents and students of Rajaprajanugroh 37 School Krabi Special Education Bureau Opinions regarding the overall student support system project evaluation form were at the highest level. And when considering each aspect It was found that the basic environmental factors of the project It has the highest average value, followed by project output. and the project project process, respectively.

Keywords: the evaluation of the assistance; student care system project

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24 กล่าวว่าไว้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ให้ สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ 1) จัดหลักสูตรเนื้อหาวิชาและกิจกรรม

การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ ความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะกระบวนการ การคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้ มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมตาม หลักสูตรให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่านและเกิดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง 4) ผสมผสาน สารความรู้ต่างๆ จัดการเรียนการสอนโดย อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกรายวิชา 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถ จัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไป พร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ 6) จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และ บุคคลใน ชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นใน การจัดกิจกรรมต้องเน้นที่ผู้เรียน ให้ ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้มาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาได้โดยครูหรือผู้จัดการเรียนรู้ควรมีความเชื่อ พื้นฐานอย่างน้อย 3 ประการคือ เชื่อว่าทุกคนมีความแตกต่างกันเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ได้และ เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดทุกที่ทุกเวลาการจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เต็มตามศักยภาพ ครูจึงมีความจำเป็นที่จะต้องรู้จักผู้เรียนครอบคลุมอย่างรอบด้านและสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อ นำไปเป็นพื้นฐานการออกแบบหรือวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาผู้เรียน ได้อย่างมีขั้นตอนและได้รับความ ร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพสอดคล้องกับ ความมุ่งหมายและหลักการของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีจริยธรรม และ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและ มาตรา 22 กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม ศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) ขณะที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) ได้ให้ ความสำคัญกับการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมี ความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิต สาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มีความมั่งคั่ง อุดมสมบูรณ์ มีวินัย รักษาศีลธรรม เป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องสู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกร นักคิดผู้ประกอบการเกษตรยุคใหม่และ อื่นๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ, 2560) และเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ได้กำหนด

เป้าหมายด้านการศึกษาที่สำคัญไว้ 5 ประการ ได้แก่ 1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Access) 2) ผู้เรียนทุกคนทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับการบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่างเท่าเทียม (Equity) 3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) 4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) 5) ระบบการศึกษาที่ตอบสนองและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ซึ่งการพัฒนานักเรียนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันเพื่อพัฒนานักเรียนทั้งด้านทักษะวิชาการทักษะชีวิต และทักษะอาชีพ มีคุณลักษณะที่ดี และการมีเจตคติที่ดีต่อบ้านเมือง จำเป็นต้องดำเนินการผ่านระบบการจัดการศึกษาของโรงเรียนเป็นสำคัญ แต่ในการจัดการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กล่าวมาข้างต้นของแต่ละสถานศึกษานั้นมีความแตกต่างกันในหลายมิติ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งสภาพแวดล้อม ความรู้ ความสามารถพฤติกรรม ด้านเศรษฐกิจ ครอบครัวหรือแม้กระทั่งชาติพันธุ์ ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ทุกสถานศึกษาต้องดำเนินการและเป็นการปฏิบัติงานที่สำคัญยิ่งของสถานศึกษาที่จะช่วยส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ ขณะที่การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสำเร็จนั้นจำเป็นจะต้องมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในทุกมิติและเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สอดคล้องกับนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งจัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจัง ต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้าน ด้วยกระบวนการที่ถูกต้องเหมาะสม ทันท่วงที และนักเรียนได้รับการพัฒนาในทุกมิติเพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข มีความปลอดภัย อีกทั้ง นักเรียนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 จึงมีเจตนาให้รัฐมีหน้าที่ในการดูแลช่วยเหลือเด็กและครอบครัว ให้อยู่ในสภาพที่มีมาตรฐานในการดำรงชีวิตที่ดี ได้รับการดูแลให้มีการพัฒนาการตามวัยและเด็กทุกคนต้องมี หลักประกันความปลอดภัย ได้รับความคุ้มครองจากผู้เกี่ยวข้อง ทั้งเด็กที่ประสบปัญหา และเด็กที่ไม่ประสบปัญหา และมาตรา 63 กำหนดให้โรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษา และฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริม ความประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการในการจัดระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนว ให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง พ.ศ.2548 ซึ่งบัญญัติให้โรงเรียนและ

สถานศึกษาจัดออกแบบหรือวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งช่วยแก้ปัญหาผู้เรียนได้อย่างมีขั้นตอนและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายเพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพสอดคล้องกับ ความมุ่งหมายและหลักการของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีจริยธรรม และ วัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและ มาตรา 22 กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็ม ศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ในมาตรา 42 ให้ปฏิบัติหน้าที่หลักเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้พัฒนาผู้เรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของสถานศึกษา ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองชุมชนเพื่อร่วมพัฒนา ผู้เรียน ทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมศึกษาวิเคราะห์วิจัยประเมินพัฒนาผู้เรียน และปฏิบัติงาน อื่นที่ได้รับมอบหมาย โดยกำหนดให้ลักษณะงานเกี่ยวกับการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เป็นภาระงานหนึ่งในมาตรฐานตำแหน่งครูและผู้บริหารสถานศึกษา บทบาทหน้าที่ของครูในการ พัฒนานักเรียน คือการมีความรัก เอื้ออาทร เอาใจใส่ ดูแลผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ การมีมนุษย สัมพันธ์และสุขภาพจิตที่ดี พร้อมทั้ง จะแนะนำและร่วมกันแก้ปัญหาของผู้เรียน การศึกษาเป็น เครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ เป็นกลไกหลัก ในการพัฒนากำลังคนให้มี คุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมได้อย่างเป็นสุข ในกระแสการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของโลกศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญใน การสร้างความได้เปรียบ ของประเทศเพื่อการแข่งขันและยืนหยัดในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญและทุ่มเทกับการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากร มนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันกาเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศภูมิภาค และของโลก (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เป็นหน่วยงานสถานศึกษาสังกัดสำนัก บริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่มีภารกิจจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา 10 ประเภท ในพื้นที่รับผิดชอบจังหวัดกระบี่และจังหวัดตรัง ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 มีการจัดการศึกษาแบบกินนอนอยู่ประจำซึ่งเน้นทักษะกระบวนการในการใช้ชีวิต และทักษะอาชีพให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมแบบปกติได้อย่างมีความสุข แต่จากการศึกษาบริบท ของโรงเรียนเห็นว่ามีคามจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องกำหนดให้มีการดำเนินการบริหารระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนสำหรับช่วยเหลือให้นักเรียนกลุ่มนี้จากรายงานประจำปีของสถานศึกษาในด้าน สภาพการดำเนินงานการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบปัญหา 4 ด้าน ได้แก่ 1)

ด้านบุคลากรขาดความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอน 2) ด้านงบประมาณ ขาดการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับความต้องการอย่างเหมาะสม 3) ด้านสื่อ บริการ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยี และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาอย่างไม่เพียงพอ และเหมาะสมต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและ 4) กระบวนการบริหารจัดการ ขาดการวางแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบที่ชัดเจน (กลุ่มบริหารงานวิชาการ, 2562)

ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูจะทำให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนประสบผลสำเร็จ โดยที่ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และผู้ปกครองนักเรียนจำเป็นต้องร่วมมือกันดำเนินการแก้ไขปัญหาของนักเรียนและมีความเข้าใจในการดำเนินการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงวิธีการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนของครูโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จากสภาพปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อประเมินกระบวนการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3. เพื่อประเมินผลผลิตของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ใช้การวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 300 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมิน ได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 135 คน

กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ ได้แก่ ตัวแทนผู้บริหาร จำนวน 1 คน ตัวแทนหัวหน้าห้องชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 คน ตัวแทนครูหัวหน้ากลุ่มสาระ จำนวน 1 คน ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาจำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามรูปแบบการประเมินซีโป (CPO' S Evaluation Model) ของเยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556) มาประยุกต์ใช้ ซึ่งมีแนวทางประเมิน 3 ด้าน ดังนี้ 1) ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการ (Context) 2) ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ (Process) และ 3) ด้านผลผลิตของโครงการ (Outcome)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่นำมาใช้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และหลักการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ด้านปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อม พบว่า ผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ แบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อม อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่า

แบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 13 ข้อ และอยู่ในระดับมากจำนวน 1 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ อาคารสถานที่ที่ใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมของโครงการมีความเหมาะสมและเพียงพอ รองลงมา คือโรงเรียนกำหนดโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจน และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม

2. ด้านกระบวนการดำเนินโครงการ พบว่า คณะผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านกระบวนการดำเนินโครงการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อได้พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กิจกรรมส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาเป็นกิจกรรมส่งต่อนักเรียน กิจกรรมป้องกันและช่วยเหลือ กิจกรรมคัดกรองนักเรียน และกิจกรรมรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลตามลำดับ

3. ด้านผลผลิตของโครงการ พบว่า คณะผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ แบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายข้อ พบว่าแบบประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านผลผลิตของโครงการ โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ นักเรียนมีพัฒนาการด้านน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย รองลงมาคือ นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการดูแลสุขภาพของตนเองและสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเอง

4. ผลการสัมภาษณ์ตัวแทนผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียน ที่เกี่ยวข้อง กับปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ซึ่งได้นำผลที่ได้มาประมวลเข้าด้วยการเพื่อนำเสนอข้อมูลในภาพรวมโดยผลจากการสัมภาษณ์สามารถสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่าปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาความต้องการของโครงการก็มีความสอดคล้อง กับหลักการและเหตุผลของโครงการที่วางไว้ ในส่วนของความเป็นไปได้ของโครงการ ผู้บริหาร คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียนผู้ปกครอง และชุมชน ต่างก็มีความร่วมมือกันที่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมแก้ไขปัญหาให้นักเรียนในพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งทำให้วัตถุประสงค์ของโครงการสามารถบรรลุตามเป้าหมายได้ ในส่วนของความสอดคล้องของ

นโยบาย จากส่วนกลาง จากกระทรวงศึกษาธิการ จากสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต่างก็มีความสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียน แต่อาจจะมีความพร้อมทางด้านงบประมาณบุคลากรที่ไม่เพียงพอ ดังนั้นเพื่อให้โครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีการบริหารโครงการตามเป้าหมายที่วางไว้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จึงควรส่งเสริม สนับสนุน โครงการในด้านงบประมาณและบุคลากรที่ไม่เพียงพอ และดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป ซึ่งแนวทางในการพัฒนาการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และต้องมีการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง จึงจะส่งผลให้นักเรียนได้รับการดูแล ช่วยเหลือ ส่งเสริมและพัฒนาตามเป้าประสงค์

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยใช้รูปแบบการประเมินซีโป (CPO 's Evaluation Model) ซึ่งมุ่งประเมินใน 3 ด้าน คือ ปัจจัยพื้นฐาน ด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการกระบวนการดำเนินโครงการ และผลผลิตของโครงการ ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

จากผลการประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากการดำเนินงานวิจัย จะเห็นได้ว่า โรงเรียน มีการวางแผนการดำเนินงาน การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปตามนโยบายของ สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความต้องการที่จะดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งเสริม นักเรียนให้ได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2547) ที่ว่านักเรียนทุกคนต้องการความรัก ความเข้าใจ การให้อภัย การให้โอกาส อยากเป็นคนดี มีปัญหาและมีความสุข มีศักยภาพที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เพียงแต่ใช้เวลาและวิธีการที่แตกต่างกัน และความสำเร็จของงานต้องอาศัย การร่วมมือ ร่วมคิด ร่วมทำ ของทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีโครงสร้างการบริหารงานที่ชัดเจน และบุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทร □ ฉาย ไทยรัตน์ □ (2561) ที่ได้ศึกษาการบริหารและการจัดการระบบดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย จากการศึกษาพบว่า ภาพรวมของการวางแผนปฏิบัติการงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อได้พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าปัจจัยพื้นฐานด้าน สภาวะแวดล้อมของโครงการ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดรองลงมาเป็นด้านผลผลิตของโครงการ และด้าน กระบวนการดำเนินโครงการ ตามลำดับ

1. ปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อมของโครงการ พบว่า มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ แบบ ประเมินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านปัจจัยพื้นฐานด้านสภาวะแวดล้อม อยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เพราะโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษา พิเศษได้นำนโยบาย ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาปฏิบัติ โดยกำหนดนโยบายการดูแลช่วยเหลือนักเรียน การเสริมสร้างทักษะชีวิต และการ คัดกรองนักเรียนอย่างปลอดภัย และจัดทำมาตรฐานในการจัดดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ และในการพัฒนาโครงการอย่างเต็มความสามารถ ทำให้โรงเรียนได้รับรางวัลระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนระดับดีเด่น ระดับประเทศ 3 ปีต่อเนื่อง ในส่วนของด้านความต้องการจำเป็นของโครงการ พบว่าในสถานการณ์ปัจจุบันโลกมีการพัฒนาและมีความเจริญในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้นักเรียน เกิดปัญหาในด้านที่นักเรียนไม่สนใจหน้าที่ของตนเอง พฤติกรรมที่เปลี่ยนไปตามกระแสสังคมใน ด้านการเรียนนักเรียนในปัจจุบันสนใจต่อการเรียนรู้น้อย ใช้เวลาและความสนใจส่วนใหญ่กับสื่อ โซเชียลต่าง ๆ และในด้านความปลอดภัยทางสังคม เนื่องจากสังคมมีการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่ผู้ปกครองเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนได้รับการ ชักจูงไปในกลุ่มเพื่อน ได้รับการชักจูงไปในทางที่มีลักษณะไม่พึงประสงค์ได้ง่าย เช่นพฤติกรรมชู้สาว พฤติกรรมเสี่ยงต่อยาเสพติด พฤติกรรมการลักขโมย พฤติกรรมทะเลาะวิวาท ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวนี้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 การศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ สฤษฎี วิวาสุข (2562) จากการศึกษาพบว่ามี ระดับ ความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ได้นำนโยบาย ระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมา

2. กระบวนการดำเนินโครงการ การประเมินกระบวนการดำเนินโครงการระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ใน ระดับมากที่สุด โดยได้ดำเนินกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล กิจกรรมการคัดกรองนักเรียน และกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนา กิจกรรมการป้องกัน และแก้ไข และกิจกรรมการส่งต่อนักเรียน ตามขั้นตอนของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้อง

กับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กำหนดความหมายของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียนคือ การส่งเสริมพัฒนาป้องกันและแก้ไขปัญหา เพื่อให้ให้นักเรียนพัฒนาเต็มศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุติกรณ์ นิสสัย (2558) ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประโยชน์ดังนี้ คือ 1. นักเรียนมีการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างทั่วถึง 2. ครูรับรู้ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน โดยนำข้อมูลนั้นมากำหนดเป็นแนวทางเพื่อการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 3. ผู้ปกครอง และครูมีการร่วมมือกันในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนปรึกษาและร่วมกันหาแนวทางการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และ 4. ผู้บริหารสามารถใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาหลักสูตร

3. ผลผลิตของโครงการ การประเมินผลผลิตโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด กล่าวคือ เมื่อดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแล้ว โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทางโรงเรียนมีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการเอาใจใส่นักเรียนอย่างทั่วถึงมีกิจกรรม และมีคำชี้แนะ มีการประสานส่งต่อ ตลอดจนได้รับความร่วมมือจากภาคีเครือข่าย ชุมชน ผู้ปกครอง ที่ให้ความช่วยเหลือ ป้องกัน แก้ไขปัญหา นอกจากนี้โรงเรียนได้มีแผนการดำเนินงานโครงการ และกิจกรรมที่ส่งเสริมการสร้างทักษะชีวิตและคุ้มครองนักเรียนอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม โดยใช้ข้อมูลจากการดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และสารสนเทศของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มาดำเนินการพัฒนาแก้ไขปัญหา ส่งเสริมและส่งต่อตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยการบูรณาการทักษะชีวิตควบคู่ไปกับการเรียนการสอน ซึ่งเมื่อโรงเรียนได้ดำเนินโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแล้ว นักเรียนจะมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังนี้ โดยที่นักเรียนจะรู้ถึงความถนัดและความสามารถของตนเอง พร้อมทั้งจะปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และนักเรียนจะมีความประพฤติที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัยในตนเอง ขยันหมั่นเพียร อดทน ซื่อสัตย์ และเสียสละ นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ของตนเอง สามารถหลีกเลี่ยงและป้องกันตนเองให้พ้นจากพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ นักเรียนจะมีความมั่นคงทางอารมณ์ และมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น นักเรียนจะมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การทำงานตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างมีระบบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผ่านเกณฑ์การประเมินตามหลักสูตรทุกรายวิชา นักเรียนมีพัฒนาการ

ด้านน้ำหนักและส่วนสูงตามเกณฑ์มาตรฐานของเด็กไทย และนักเรียนจะเป็นผู้ที่มีสำนึก ที่ดี ปลอดภัยจากสิ่งเสพติด สุดท้ายแล้วนักเรียนจะมีความรู้ความสามารถในการดูแลตนเอง และสามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับผลการศึกษา เชิงยุทธ มุลเอก (2560) พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนห้องสอนศึกษา ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะ ในการ หลีกเลียง ป้องกันภัยอันตราย และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคม สามารถจัดการกับปัญหาและอารมณ์ของตนเองได้ มีสุขภาพกาย สุขภาพจิต และ สุขนิสัยที่ดี มีเจตคติที่ดี มีทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพสุจริตและรู้จักตนเอง และพึ่งตนเองได้

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการส่งเสริม พัฒนา การป้องกัน และแก้ไขปัญหา เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจที่เข้มแข็ง คุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิต และรอดพ้นจากวิกฤติทั้งปวง ซึ่งนักเรียนจะได้รับการ ดูแลช่วยเหลือน้อย่างทั่วถึงและตรงสภาพปัญหา สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ซึ่งเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง (IQ) คุณธรรม จริยธรรม (MQ) และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค (AQ)

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2547). พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : พรึกหวานกราฟฟิค.
- กลุ่มบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่. (2562). รายงานการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2562. งานสารสนเทศกลุ่มบริหารงานวิชาการ.
- จันทร์ฉาย ไทยรัตน์. (2561). การบริหารและการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะที่ดีของนักเรียนโรงเรียนเชียงรายวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

จตุกรณ์ นิสสัย. (2558). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. รายงานการวิจัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เชิงยุทธ มุลเอก. (2560). ผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนห้องสอนศึกษา อำเภอมะนัง จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วารสารบัณฑิตวิจัย, 6(1), 37-48.

สฤษฎี วิวาสุข (2562). รายงานการประเมินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.(2563). การกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอ็น.เอ.รัตนะเทรตตั้ง.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

